

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον . . . . . λεπτὰ 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ κατὰ μείζονα λόγον ἐν τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι, τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ἐλαύνει πάντα ἄνθρωπον, καὶ αὐτὸν ἰδίως ὅστις εἰς τὴν μεταξύ τρίτων διαφορὰν ἐπεμβαίνει συμβιβαστῆς ἐκούσιος. Τὸ ἀξίωμα τοῦτο τὸ διέπον τὰ άτομα κατὰ μέρος, εἰς εὐρυτέραν εὐρίσκειται ἐφαρμογὴν παρὰ τοῖς ἔθνεσιν ἐν γένει, καὶ αὐτοῖς ἀκομῆ τοῖς ἐπὶ πολιτισμῷ διακρινόμενοι. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑποκεκρυμμένον καὶ ἀγνώριστον μέχρι τινὸς τὸ ἐπιδιωκόμενον συμφέρον τοῦ ἐπεμβαίνοντος συμβιβαστοῦ λανθάνει τοῖς εἰς ἄμεσον εὐρίσκομένους πάλιν. Ὁ τοιοῦτος εἶτε ἄτομον εἶτε ἔθνος τυγχάνει, ἀποκαλυπτομένων ἐκ τῶν ὑστέρων τῶν ὠθούντων εἰς ἐπέμβασιν ἐλατηρίων, ὁπότεν μάλιστα ὁ τελικὸς τούτων σκοπὸς τυγχάνει ἀθέμιτος καὶ ἀποκρούεται καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολιτισμοῦ, ὧν κατὰ τὸ φαινόμενον ὑπερμαχεῖ τὸ ἔθνος ἢ τὸ ἄτομον, τολμηρὸν θὰ ἦτο νὰ ἀξιοῖ σεβασμὸν ἐπὶ δικαιοσύνη καὶ ἀμεροληψία. Ὅπότεν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν προτάτιττουσα παρενέβη εἰς τὴν Ῥωσσοτουρκικὴν συνθήκην συνήγορος τῶν δι' αὐτῆς παραγκωνιζομένων λαῶν οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ ἀμφισβητῶν ὅτι ἴδια συμφέροντα ὑπογορεύουσιν εἰς τὸ ἔθνος τὸ Ἀγγλικὸν νὰ μετέλθῃ τὴν τοιαύτην πολιτικὴν, συμφέροντα βεβαίως γενικώτερα καὶ μὴ ἀντικρουόμενα ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς τιμῆς. Καὶ δὴ τὰ τοιαῦτα συμφέροντα διὰ τῆς Κυβερνήσεώς του διετράνωτε καὶ διετύπωτε, καὶ πᾶς τις ἐπίστευτε καὶ δικαίως ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τὸ Σλαυικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἦτο τὸ ἐλατήριον τὸ κύριον τὸ δικαιολογοῦν τὴν φαινομενικὴν ταύτην ὑπεράσπισιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰουδαίου Πρωθυπουργοῦ, διότι μέγα ἐν τούτῳ βεβαίως ἐνάκειτο τὸ συμφέρον τῆς Ἀγγλίας. Τοὺς Ἑλληνας ἡξίου ἐλευθέρους ἢ ἐγκύκλιος τοῦ Σαλισβουρή, τοῖς Ἑλλήσιν ἐφρόνει ὅτι ἀνήκον αἱ προαιώνιοι αὐτῶν κληρονομίαι, καὶ τὸν δεῦλον Ἑλληνα ἀναπόσπατον κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων, ἧς προήσπιζεν, ἀπὸ τοῦ ἐλευθέρου ὁπωτ-

δῆποτε ἀνεκέρυττε. Δὲν ὑπέσχετο μὲν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἑνωσιν πάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, δὲν ἡμφισβῆται ὅμως τὴν καταγωγὴν τῶν γνησίων Ἑλλήνων δούλων, πολλῶν δὲ μᾶλλον οὔτε πόρρωθεν παρέσχε τὴν ὑπόψιν ὅτι εἶναι ἱκανοὶ οἱ Ἑλληνες νὰ ἐκφυλισθῶσι καὶ μεταβάλωσι κύριον δίκην ἀνδραπόδων. Θὰ ἠδικοῦμεν πολὺ τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἂν ἐπιστεύομεν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διαβουκωλήτῃ τοσοῦτον ἀσυστόλως ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην, διακηρύττον διαπρυσίως ἀρχὰς αἰνιες ἐπέσυραν τὰς ἐπευφημίας ὄλου τοῦ κόσμου καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς ἀπαρνούμενον ταύτας καὶ ἀκολουθοῦν ἀντιθέτους ὅλως καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνθρωπότητας. Εἰς μόνον τὸν κακῆ μοίρα Πρωθυπουργὸν τοῦ ἔθνους τούτου, καὶ οὐχὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ἐπιτρέπεται ν' ἀποδώσῃ τις παρομοίαν διαγωγὴν. Οὐδέποτε βεβαίως ἐπαυσεν οὗτος τοῦ νὰ γνωρίζῃ καλῶς ὅτι ἡ νῆσος Κύπρος εἶναι καθαρῶς Ἑλληνικὴ, καὶ ὅτι ἂν καὶ αὕτη ὡς πᾶσα Ἑλληνικὴ γῆ ζητῇ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀπὸ τῆς τουρκικῆς δεσποτείας, σκοπεῖ καὶ ποθεῖ μόνον τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνωσίν τῆς. Ἡ ἀγγλικὴ ὅμως κυβέρνησις ἢ τῶν ἐλευθεριῶν προστάτις, ἐπιλήσμων γενομένη τῶν προσπαθειῶν τοῦ τε ἰδίου αὐτῆς ἔθνους καὶ πάσης τῆς Εὐρώπης περὶ καταπαύσεως τῆς σωματεμπορίας, καὶ μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ αὐτῆς κἀτάργησιν καὶ τὴν γενικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, τολμᾷ ἐν ὑπερμεσοῦντι δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰῶνι νὰ ἐπαναφέρῃ ταύτην ἐν Εὐρώπῃ, καὶ νὰ τὴν περιβάλῃ μάλιστα μὲ τὸ κύρος διπλωματικῆς συνθήκης, ἧς τὸ περιεχόμενον καὶ ὁ τρόπος τῆς διαπραγματεύσεως ἀποτελεῖ κηλῖδα κατὰ τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας μὴ παραλειφθησομένην ὑπὸ τῆς ἱστορίας. Βουλευεται ἐν Βερολίνῳ ὁ Ἀγγλος οὗτος διπλωμάτης μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀμφικτυόνων περὶ ἀπελευθερώσεως λαῶν καὶ περὶ χορηγήσεως προνομίων εἰς ἄλλους, ἐνῶ ἐν σκοτεινοῖς παρατηγνίοις συνομολογεῖ μετὰ βαρβάρου σωματεμποροῦ τὴν πρᾶσιν ἀνθρώπων, ἀνευ τῆς ἐξυτῶν συναίνεσεως. Πωλεῖται ἡ Κύπρος, καὶ ἀλλάττουσι δεσπό-

τηνοὶ κάτοικοι αὐτῆς, οἵτινες ἀγνοοῦσι τὴν μεταβολὴν ταύτην μέχρι τῆς παραδόσεως. Διαφέρει τοῦτο παντελῶς ἀπὸ τῆς αἰσχροῦς ἐν Ἀφρικῇ σωματομορφίας ;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἐξετάσεων τῶν τριῶν δημοτικῶν Σχολείων τῶν θηλέων, ὧν ἡ πρόεδρος, χάρις τῇ φιλοτιμίᾳ καὶ τῇ ἀκόμῃ ἐπιμελείᾳ τῶν κ. Διευθυντριῶν καὶ τῶν βοηθῶν αὐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ διδασκάλισσαι κ. κ. Μαργέττα Δοντᾶ καὶ Ἐλένη Παπαδάκη εἶναι πολλῶν ἐπαίνων ἄξιοι, ἐφάμιλλοι ἐγένετο πρός, τὴν τῶν ἀρρένων. Καὶ ταῦτα μὲν ἐξ ὧν ἠκούσαμεν, ἐκ δὲ τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς κ. Ἀνδριάνας Γερσιμακῆ διευθυνόμενον δημοτικὸν ἐκπαιδευτήριον, προαγόμεθα εἰς τὸ νὰ συγχαρῶμεν ἔνθεν μὲν τοὺς γονεῖς τοὺς πιστευομένους τὰ κορσάκια τῶν εἰς τὴν νοήμονα καὶ μεθοδικάτην ταύτην διδασκαλίαν, ἔνθεν δὲ τὸν δῆμον Ἐβρουπόλεως, διότι τῶν σχολείων τῶν θηλέων τοῦ Δήμου πρῶτονται τόσῳ σεμναὶ καὶ τόσῳ ἐλλογίμοι κυρίαί. Τὰ κορσάκια, ἐφ' ὧν πολλήν, ὡς φαίνεται, ἐπιρροὴν ἔνασκει ἡ φιλοπονία καὶ ἡ νομιμοσύνη τῆς κ. Γερσιμακῆ, οὐ μόνον κατὰ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἄλλην παιδαγωγίαν ἦσαν ἐτυμώτατα, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ γυναικεῖα ἀθλήματα καὶ τὰ ἄλλα ἐργάγματα, πλεκτά τε κεντητὰ καὶ ραπτὰ, ἐπέδειξαν ἔργα οὐχὶ μὲν πολυτελείας μεγίστης, ἀλλὰ προνοίας ἰδιαϊτάτης, τοῦτέστιν ἐκεῖνα εἰς ἃ πρέπει νὰ ἀσκῶνται αἱ κόραι, ὅσαι μέλλουσι νὰ καταστῶσι κόσμιοι οἰκουραὶ, διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν ἀρκούσαι νὰ κοσμήσωσι καὶ ὠραιοῦσι τοὺς ἰδίους οἴκους. Δι' ὅλα ταῦτα συγχαίρομεν τῇ κ. Γερσιμακῇ καὶ ταῖς βοηθούσαις αὐτῇ διδασκαλίσαις, διότι πράγματι ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Δήμου καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν γονέων.

— Τὸ ἰδιαίτερον ἐκπαιδευτήριον τῶν κορσάκιων, τὸ ὑπὸ τῆς κ. Μαριγῶς Πολίτου διευθυνόμενον, μολοντί ἐπηρεάσθη πολὺ ἔνεκα τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀπρόοπτων συμβάντων ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, οὐδαμῶς ἐξέπεσε τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς καλῆς φύσεως, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἔχαιρεν. Αἱ κατὰ τὴν θῆν ἰσταμένοι μνῆδος γενόμενοι ἐν αὐτῷ ἐξετάσεις, ἃς ἐτίμησαν ἱκανοὶ τῶν λογίων καὶ πλῆθος κυριῶν, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ φιλοπονία τῆς κ. διευθυντρίας καὶ τῶν βοηθούτων αὐτῇ ἀξιοτιμῶν ἀδελφῶν τῆς, παρήγαγον εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Τὰ κορσάκια, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ Σχολείου διαγεγραμμένων μαθημάτων, εἰς ἃ ἀρκούντως ἦσαν ἐγγεγραμμένα, ἐπέδειξαν πρόδους ἱκανὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὰς χειροτεχνίας, τὴν φωνητικὴν μουσικὴν καὶ τὸν χορὸν. Εἶναι δὲ καθ' ἡμᾶς πάσης προστασίας καὶ συνδρομῆς ἄξιον τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας, καθόσον ἀνταποκρίνεται ἐπαρκῶς εἰς τὰς εὐχὰς καὶ προσδοκίας αὐτῶν.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πικρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον ἡ μήτηρ τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Κωνσταντίνου Βαφίᾳ, ΑΓΓΕΡΟΥ, ἐγερθεῖσα τῆς κλίνης καὶ θελήσασα νὰ ἀναίξῃ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν παράθυρον χάριν ἀναψυχῆς, ἐξέπεσεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπ' ἱκανοῦ ὕψους καὶ κατέπεσεν ἄπνοος, κατασπαραγθεῖσα. Εἰς τὴν τραγικὴν ταύτην σκηνὴν ὁ οἶκος ἅπας αἴρην ἀεστατάωθῃ, καὶ ἐπληρώθῃ οἰμωγῆς καὶ θρήνων. Τιοῦτον οἰκτρὸν τέλος ἔσχεν ἡ σεβασμία αὕτη συμπολίτις ἡμῶν, κηθευθεῖσα μὲν τὴν ἐπιούσαν ἀξιοπρεπῶς, λύπην δὲ ὑπερβατικῶς ἀφείσα διὰ τὸν ἀξιοδάκρυτον θάνατόν τῆς

εἰς τὰ ἑαυτῆς τέκνα. Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς πνέει σφοδρότατος βόρειος ἄνεμος, ὅστις κωλύει τὴν διὰ τῶν πλοιαρίων συγκοινωνίαν τῆς ἡμετέρας νήσου μετὰ τῶν πέριξ ἡμῶν.

— Ὁ κ. Ἐταμ. Κ. Ζακνῆς πρῶτον συντάκτης τῆς ἐν ταῦθα ἐκδιδόμενης εφημερίδος «Ἑπανάστασις» γνωστοποιεῖ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Β. Ρεμπάκου ἐν ταῦθα ἐκδιδόμενῃ εφημερίδᾳ «Ἑρμῆς», ἀλλ' οὔτε συνεταιρισμός τις ὑφίσταται μετὰ τῶν.

— Ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀρχηγός τοῦ κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα στρατοῦ κ. Β. Σαμποντζῆκης διορίσθη ὑπουργός ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

— Οἱ ἐν Κύπρῳ Ἕλληνες συνεισήνεγκον ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δεκακόσια φράγκα, ἅτινα καὶ ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς Ἀθήνας.

— Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς καὶ τὸ δεύτερον φυλλάδιον τοῦ νέου περιοδικοῦ ἢ ΚΟΡΙΝΝΑ. Περιεχόμενα : Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ὁ προορισμὸς τῶν παρθεναγωγέων, ὑπὸ Χ. Καρμίτση. — Περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Φ. Α. — Ὁ ἱατροφιλόσοφος Παναγιώτης Λαζαράς, ὑπὸ Γ. Θ. Παπαδοπούλου. — Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ τῶν Ῥώσων ἐν Κουκάσῳ. — Τὰ ὑποδήματα τῆς Α. Ἐξοχότητος. — Μελισσαὶ ταξιδεύσαι ὑπὸ Α. . . . — Ποικίλα. — Ὁ κόμης Ἰβανόφσκις, διήγημα, ὑπὸ Λάμπρου Ἐνυάλῃ. Ἐκαστον φυλλάδιον τοῦ περιοδικοῦ τούτου πωλεῖται ἐν τοῖς ὁδοῖς ἀντὶ 10 λεπτῶν.

— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουσιν εἰς τὴν «Ὁρανῶν» ἀπὸ 5/17 Ἰουλίου τὰ ἑξῆς :

«Ἐν τῷ χθεσινῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ διαρκέσαντι μέχρι τῆς 4 ὥρας τῆς πρωΐας, οἱ στρατιωτικοὶ ἠγέτην ἔχοντες τὸν Μαχμούτ-Δαμάτ, ὑπεστήριξαν τὴν ἄρνησιν πάσης παραχωρήσεως καὶ τὴν ἀποστολὴν στρατοῦ καὶ στόλου εἰς Βῆλον καὶ Πρέβεζαν. Γινώσκουμεν δὲ ὅτι ὁ κ. Λαγυρόδης κατὰ συνέπειαν τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν εἶχεν ἀναλάβει, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Καραθεοδωρῆ, συμβουλευεῖ τοὺς τούρκους νὰ μὴ ἐνδώσωσι, φρονῶν ἐν πεποιθήσει, ὡς λέγει, ὅτι οἱ τούρκοι οὐδὲν εἰσὶν ὑποχρεωμένοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συνεδρίου. Ὁ γέρον Μεχμέτ Ρουστῆς, ὁ Σαφέτ καὶ ὁ Ἐτέμ εἰσὶν ἐναντίοι οὐ μόνον πάσης κατὰ τῆς ἐχθροπραξίας ἀλλὰ καὶ πάσης ἐχθρικῆς ἐπιδείξεως. Καὶ αὐτὸ, δὲ ὁ Σουλτάνος συμφωνεῖ μετ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐστερημένος πάσης πρωτοβουλίας καὶ θελήσεως γίνεται ὄργανον τῶν μετ' ἡμετέρων συμβουλῶν τοῦ Δαμάτ καὶ τοῦ Λαγυρόδου. Οἱ γινώσκοντες τοὺς τούρκους διπλωμάτας εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι τὰς πολεμικὰς ταῦτας ἐπιδείξεις ἐνεργῶσι μόνον, ὅπως, ποιοῦντες τὴν Ἑλλάδα σώσωσι τὰ Ἰωάννινα καὶ ἀποκτήσωσι χρηματικὴν τιμὰ ἀποζημίωσιν διὰ τὸ λοιπὸν τῆς παραχωρηθησομένης χώρας. Καὶ καθόσον μὲν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὰ Ἰωάννινα θελοῦσι καταβάλλει σοβαρὰ προσπαθείας, ὅπως σώσωσιν αὐτὰ, καθότι ἡ πόλις αὕτη ἔσται τὸ κέντρον τῆς Ἀλβανίας καὶ ἡ προσάρτησις τῶν Ἰωαννίνων ἰσοδυναμεῖ πρὸς προάρτησιν ὅλοκληρου τῆς Ἀλβανίας. Ὅπως ἐπιτύχῃσι τούτου μεγάλας δαψιλεύουσι θωπείας πρὸς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς Ἀλβανούς παρακινούντες αὐτούς νὰ ὑπογράψωσι διαμαρτυρήσεις κατὰ πάσης εἰς τὴν Ἑλλάδα προσαρτήσεως τῆς ἡπειρωτικῆς γῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν μάλιστα τοῦτον ἀπέστειλαν εἰς Πρέβεζαν τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν τὸν Ἀβεδὶν βέην μετ' εἰδικῶν ὁδηγῶν ἀγνώστων».

— Ἐκ τινος πόλεως τῆς Θεσσαλίας γράφουσιν εἰς τὴν «Παλιγγενεσία», ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐταλεγράρασεν

ἐκεῖ ἵνα μὴ πιστεύωσιν ὅτι θὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα χώραι, ὅπως καθυποχάσῃ οὕτω τοὺς φανατικούς ἐκ τῶν τούρκων. Ἄλλ' οἱ φρονιμώτεροι ἐξ αὐτῶν πιστεύοντες ὅτι τὰ ἐν Βερολίῳ ἀπορασιθέντα θὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐσκέφθησαν καὶ συνεζήτησαν, ὅτι πρέπει ν' ἀποστείλωσιν ἐπιτροπὰς ἐξ ἐγκρίτων τούρκων εἰς Ἀθήνας, ἵνα διαβεβαιώσωσιν τὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ζήσωσιν ὡς Ἕλληνες ὑπῆκοοι, ἀπολαμβάνοντες τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὡς καὶ οἱ ἄλλοι. Ἐκ Λαρίσσης μάλιστα ἡ ἐπιτροπὴ ἠτοιμάσθη νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ὁ διοικητὴς ἐμπόδισεν αὐτὴν, λέγων ὅτι τὰ περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα δημοσιευθέντα οὐδεμίαν ἔχοντα ἀληθείαν. Πρὸς τούτους ὁ διοικητὴς προσεκάλεσε τοὺς διακεκριμένους ἐκ τῶν χριστιανῶν νὰ ὑπογράψωσιν ἀναφορὰν, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν, ὄντες πολὺ εὐχαριστημένοι ὑπὸ τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν. Οὐδεὶς ἐκ τῶν χριστιανῶν ἐδέχθη νὰ ὑπογράψῃ πλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὃν ἐβίβασεν ὁ διοικητὴς.

— Οἱ Ἕλληνες τῆς Τερζέστης ἀπήθουν τὴν κάτωθι ἀναφορὰν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα Γεώργιον.

Μεγαλειότατε,

Ὡς καὶ οἱ ἐν Λονδίῳ, Λιβερπούλει καὶ Μπαγγεστρίᾳ ὑπῆκοοι τῆς Υ. Μ. παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Μ. νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὰ ψυχία, ἅτινα τὸ συνέδριον εὐηρεστήθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Πατρίδα.

Ἐχομεν ἐδραιοτάτην πεποίθησιν ὅτι ἡ Υ. Μ. θὰ τηρήσῃ ὑψηλὰ καὶ ἀναπεπταμένην τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐὰν δὲ ἢ ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων ἀμυνα καθίστα ἀναπόφευκτον τὸν πόλεμον, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἴδωμεν τὸν λαοφιλῆ ἡγεμόνα μας τιθέμενον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἔσμεν ἐτοιμότατοι νὰ θυσιάσωμεν ὅλην ἡμῶν τὴν περιουσίαν, καὶ τὸ αἷμα τῶν τέκνων μας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς γλυκειᾶς πατρίδος μας.

— Ὁ ἐκ Βερολίνου ἀναποκριτὴς τῆς γαλλικῆς ἑρμενεύσεως τῶν συζητήσεων κρίνων τὴν ἐν τῷ συνέδριῳ τηρηθεῖσαν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας, καὶ λαλῶν περὶ τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, λέγει καὶ τὰ ἐξῆς:

Αὕτη (ἡ Γαλλία) ἔλαβεν εἰς χεῖράς της τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, καὶ κατώρθωσεν ἵνα τὸ συνέδριον καθιερώσῃ τὴν νομιμότητα τῶν ἑλλ. ἀξιώσεων ὅσον ἀφορᾷ τροποποιήσιν τινὰ ὀρίων. Ἐὰν ἡ Γαλλία δὲν ἐπέτυχεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πᾶν ὅ,τι ἐπόθουν οἱ Ἕλληνες, ἔσχε τοῦλάχιστον τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἐπράξε πολὺ πλεονέκτερον ἢ ὅσα εἶχεν ὑποσχεθῆ, ἐνῶ ἕτεροι τοσοῦτον ἐπιλήσμονες ἀπεδεικνύοντο τῶν ὑποσχεσέων ἢ εἶχον δώσει.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 7/19 Ἰουλίου. — Ὁ Βικονοφίλδ εἶπεν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐλύσσατο τὰς συμπαθείας τῶν Δυνάμεων, ἐνισχυμένη οὐσιαστικῶς ἐν τῇ διαρρυθμίσει τῶν συνόρων καὶ ἔχουσα μέλλον ὑπὲρ ἐκυτῆς ὀφείλει νὰ ὑπομένῃ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 8/20. — Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν διαβίασθη ὁ Σαπουντζάκης. — Οἱ Ῥῶσοι ἐπυροβόλησαν ἀγγλικὸν πλοῖον κατὰ λάθος. — Ἡ Γαλλία ἐκάλεσε τὰς δυνάμεις ὅπως ποιήσωσιν ἐντόνους παραστάσεις τῇ Πύλῃ ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τῆς Θεσσαλίας.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 8/20. — Τῇ 29 Ἰουλίου συζητηθήσεται ἐν τῷ Ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ πρότασις Ἀρδιγχιτῶνος μεμνημένη τὴν Κυβέρνησιν ὡς μὴ συντελέσασαν εἰς εὐεύτεραν φανερωσίν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγυηθεῖσαν τουρκικὸν ἐδαφὸς ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Κοινοβουλίου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 9/21. — Τῇ ἐπευθίσαι τῶν Πρέσβειων τῶν Δυνάμεων ὀρισάντων πρεσβεῖαν 11 ἡμερῶν ἐκκενωσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας. Ἡ Τουρκία ἀνελαβε δευτέραν ἀποστολὴν στρατευμάτων εἰς Βῶλον, ἐλπίζεται εἰρηκὴ λύσις. Αἱ ἀρχαὶ τῆς Μακεδονίας ζητοῦσι ἐπικουρίαν κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἡ πρότασις τοῦ Ἀρδιγχιτῶνος περὶ Ἑλλάδος συζητηθήσεται τὴν 25 Ἰουλίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐξῆλθε χθὲς ἐφ' ἀλάξης.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 10/22. — Ὁ Δελφινάκης καὶ ὁ Γεννάδιος ἀφίκοντο εἰς Παρίσιον. Ἡ Πύλη ἀρνεῖται νὰ παραχωρήσῃ τὰ Ἰωάννινα τῇ Ἑλλάδι, ἀπερῆσεν ὁμοῦ νὰ διακοπῇ τὴν ἀποστολὴν στρατευμάτων εἰς Ἑπίρειον καὶ Θεσσαλίαν. — Χθὲς ἐγένοντο συλλαλητήρια ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀλλαχού ὑπὲρ ἐνώσεως Τριδέντου καὶ Τερζέστης ἢ Αὐστρίας ἐτοιμάζεται νὰ ἀποκρούσῃ τὰς ἰταλικὰς ἐπιδρομὰς. — Ἡ Σκουπτινὰ διαμαρτυρηθήσεται κατὰ τῆς καταλήψεως τὴν Κυριακὴν ἢ Δευτέραν τῆς Βουναίας καὶ Ἐρζεγοβίνης.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 11/23. — Ἡ Πύλη προσπαθοῦσα νὰ διασώσῃ τὰ Ἰωάννινα ὑποκινεῖ τοὺς σλαβονοὺς νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπείρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ ἐντόνους παραστάσεις τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἐν Κωνσταντινουπόλει Γαλλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐκ τεσσάρων θωρηκτικῶν εἰσέρχεται νῦν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς. Οἱ Ῥῶσοι καταλαβόντες τὴν Σούμλαν ἀπεσύρθησαν εὐθὺς πέραν τῆς Τσατάλτσας. Ἡ Βιόνα ἐκκενωθήσεται προσεχῶς.

Κίριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Πανόπης».

Ὁ ἐπελήθη βεβαίως εἰς τὰς ἀνοξίας καὶ Συντάκτα, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἐνῶ μετεβαινον εἰς τὴν οἰκίαν μου μετὰ τοῦ γειτονό μου καὶ συμπατριώτου μου κ. Σπυρίδωνος Θεοδώρου περὶ τὴν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. πρὸ τῆς πλατείας τῆς Μεταμορφώσεως, ἔλαβε χάρακα κατ' ἐμοῦ ὅσον ἄδικος τραπεζοῦ κακοήθης καὶ ἀισχρὰ ἀπόπειρα δολοφονίας, τοῦ, δὲ λόγους τοὺς προκαλέσαντας ἢ ἐξωθήσαντας τοὺς κυρίους καλοβελητάς μου ἀλλὰ συγγενεῖς μου εἰς τὸ νὰ διαπράξωσιν κατ' ἐμοῦ τὸ βδελυρὸν τοῦτο ἐγκλημα καὶ στερήσωσιν τῆς πολυμελοῦς καὶ πολυτίμου οἰκογενείας μου τὸν ἀρχηγὸν καὶ πατέρα, ἔρχομαι διὰ τῆς παρουσίας μου νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῆς τῆς πόλεως ταύτης, ἧς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογενεῖά μου μέλος καὶ συμπολίται τυγχάνομεν πρὸ πολλῶν χρόνων, καὶ ὅπως κρίνῃ τὸ κοινὸν ἐκ τῆς εἰλικρινούς καὶ συντόμου ταύτης ἐκθέσεως μου περὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ χαρακτικῆρος τῶν καλοβελητῶν μου καὶ πρὸ πάντων τοῦ συγγενεῖς μου κ. Γεωργίου Παναγῆκου.

Ὁ κ. Γεώρ. Παναγῆκος, ὅστις ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ συζήτου εἶναι ἀνεψιός μου, ἀνεψιὸς δὲ καὶ τοῦ ἐν Χαλκίδι κ. Ἐμμανουήλ, ἀδελφοῦ μου, εἶχε καὶ ἔχει λαμβάνειν παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου, δυνάμει δικαστικῆς ἐκτελεστῆς ἀπιράσεως, ὑπὲρ τὰς οὐκ ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν διατιμῆσεως, πρὸς πληρωμὴν δ' αὐτῶν, συνελαβε καὶ ἐφελκύσεν εἰς τὰς ἐν Χαλκίδι πολιτικὰς φυλακὰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀδελφόν μου, ὅστις καὶ θελων ἠδυνάτει καὶ ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος του, ὡς ἀπωλείας ὀλόκληρον τὴν ἐξ ἐνενηνῆκοντα χιλιάδων δραχμῶν περιουσίαν του, τὴν ὁποίαν εἶχεν, εἰς μετοχὰς τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ὑφαντηρίου καὶ πρὸ πάντων εἰς κατὰ τῆς ἐδαφίμων, ὅπερ τῇ προτροπῇ καὶ αὐστηρᾷ καὶ ἐπιμονῇ συστάσει τοῦ κ. Γεωργίου Παναγῆκου εἶχεν ἀνοίξει πρὸ δύο ἐτῶν ἐνταῦθα εἰς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Ἰωάννην Α. Παπαδόπουλον, καὶ γυναικῆ ἀδελφον τοῦ κ. Παναγῆκου, ἐνοικιάσαντος πρὸς τοῦτο καὶ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν παντοπωλείου ἀποθήκην τοῦ κ. Νικολ. Κωστήλα. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ καταστρα-

ση ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος, ἐργασία τοῦ ἀνεψιῦ μου Ἰω. Παπα-
 φοπούλου, ὁ ἀδελφός μου Ἐμμανουὴλ ἀπέστειλεν εἰς Ἀδρια-
 νούπολιν τὸν αὐτὸν γυναικάδελφον τοῦ Γ. Παναγάκου, ὅστις
 ἐπρόβλεψεν ἀκατέργαστα δέματα, ἅτινα ἀπέστειλεν εἰς πα-
 ραλαβὴν τοῦ κ. Γεωρ. Παναγάκου ὅπως τὰ πωλήσῃ ἐπὶ τὸ
 συμφερότερον. Ὁ κ. Γ. Παναγάκος παραλαβὼν τὰ ἀνωτέρω
 δέματα διεπραγματεύθη νὰ πωλήσῃ αὐτὰ πρὸς τὸν κ. Γε-
 ωργίου Λαγουρού, ἀλλὰ μὴ συμφωνήσαντες τὰ ἐπώλησε πρὸς
 τὸν Ν. Ἀρνέλην, μὲ χρεωστικὸν γραμματίον προθεσμίας 12
 μηνῶν, προεξοφλήσας αὐτὸ ὑπ' εὐθύνην του πρὸς τοὺς υἱοὺς
 τοῦ μακαρίτου Ζ. Π. Νεγρεπόντε. Πρὶν ἢ λήξῃ τὸ περὶ οὗ
 ὁ λόγος χρεωστικὸν γραμματίον ὁ Ἀρνέλης ἐπτώχευσεν, οἱ
 δὲ Νεγρεπόνται ἐξήτησαν καὶ ἐπληρώθησαν παρ' αὐτοῦ τὰ
 μὲ εὐθύνην τοῦ προεξοφληθέντος χρεωστ. γραμματίου ἔμεινε
 λοιπὸν νὰ λαμβάνῃ τὰς δραχμὰς ταύτας παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ
 μου, ὅστις εἶχε καταστήσῃ ἐλευσιότατος, στερούμενος καὶ
 αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Ὁ κ. Γεωρ. Παναγάκος
 καὶ τοι ἔβλεπε καὶ ἐγνώριζε κάλλιον ἐμοῦ τὸ ἄθλιον τῆς
 καταστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀπετάθη πολλάκις εἰς ἐμὲ
 ζητῶν νὰ πείσω τὸν ἀδελφόν μου νὰ πληρώσῃ αὐτῷ τὸ
 περὶ οὗ ὁ λόγος χρεῖς, καὶ τῶντιν ἀναγνωρίζων τὸ ἀδίκημα
 ὅπερ προσεγίνετο αὐτῷ δὲν ἐλείψα νὰ προτρέψω καὶ συστή-
 σω πολλάκις τῷ ἀδελφῷ μου ἵνα, ὅπως δύναται ἰκανοποι-
 ῆσθαι τὴν δικαίαν ἀπαιτήσιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ ἀδελφός μου ἀδυ-
 νατῶν νὰ πληρώσῃ αὐτὸν ἀμέσως, μάλιστα καὶ μετὰ βία, ἐπέι-
 σθη παρ' ἐμοῦ νὰ υπογράψῃ χρεωστικὸν γραμματίον προθε-
 σμίας μηνῶν δώδεκα τῇ διαταγῇ τοῦ κ. Παναγάκου, τῆς
 λήξεως τοῦ ὁποίου ἐπελούσης, ἡδυνάται καὶ πάλιν διὰ τοῦ
 λόγου οὗ προεξέθεσα νὰ τὸν πληρώσῃ. Ἀπελπισθεὶς ὁ κ.
 Παναγάκος ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἀπέ-
 κτησεν ἀπάρασιν, τὸν ἐπροσωποκράτησε καὶ τὸν ἔχει μέχρι
 σήμερον εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς Χαλκίδος. Τοῦτο ἰδὼν,
 καὶ θέλων χάριν τῆς οἰκογενειακῆς ὑποχρέωσός μου καὶ τιμῆς
 τῇ προτροπῇ διαφόρων φίλων μου καὶ πρὸ πάντων τοῦ ἐν
 Χαλκίδι γυναικάδελφου μου κ. Ἐρακλέους Ζ. Γαζέπη, ἀπε-
 φάσισα νὰ ἔλθω εἰς συνδρομὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰς τὴν περι-
 στασίαν του αὐτὴν τὴν δυστυχῆ καὶ θλιβεράν, προτείνας πρὸς
 τὸν κ. Παναγάκον διὰ τῶν μεσιτῶν κυρίων Ἐμμ. Κατζί-
 μαλῆ καὶ Μιχ. Διγκροπούλου, φίλων του καὶ φίλων μου, καὶ
 πρὸ πάντων διὰ τοῦ Μιχ. Διγκροπούλου τελευταίως νὰ τῷ
 δώσω δραχμὰς διατιμήσεως τέσσαρας χιλιάδας ἤτοι πλέον
 τῶν 50 0/0 πρὸς ὅλοσχερῆ ἐξόφλησιν πάσης κατὰ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ μου ἀπαιτήσεώς του. Ἄλλ' ὁ κ. Γεωρ. Παναγάκος καὶ ὁ
 ἀδελφός αὐτοῦ Κυριακούλης Παναγάκος, πλοίαρχος τῆς γο-
 λέττας τοῦ κ. Διονυσίου Σερσέντη, ἀπαιτοῦντες τὸ ὅλον κε-
 φάλαιον, τόκους καὶ ἐξόδα, οὐδόπως συνήνεσαν εἰς συμβιβασ-
 μόν, ἔλεγον δὲ πρὸς διαφόρους, καὶ πρὸ πάντων πρὸς τοὺς
 ἀναφερομένους μεσίτας ὅτι, ἐάν ὁ κ. Ἀντ. Κατζίγιάννης δὲν
 θελήσῃ νὰ πεισθῇ τοῦ νὰ πληρώσῃ ὅτι ἔχομεν λαμβάνειν παρὰ
 τοῦ ἐν Χαλκίδι ἀδελφοῦ του, θέλομεν τὸν κάμε μὲ τὸ χέρι
 μας νὰ τὰ πληρώσῃ ὅλα. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ δὲν παρῆλθον
 πολλαὶ ἡμέραι ὅτε ἔθεσαν εἰς πλήρη ἐφαρμογὴν ὅτι, πρὸ
 ὀλίγων ἡμερῶν καὶ πρὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεως (διὰ Γύ-
 βειον) τοῦ πλοίαρχου Κ. Παναγάκου διέδιδον, ὀπλίσαντες
 κατὰ τῆς ζωῆς μου τὸν ἀδελφόν των Γρηγόριον Παναγάκον,
 ναύτην, διατελοῦντα εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωρ.
 Παναγάκου καὶ ἕνα ἄλλον ναύτην συμπατριώτην των, οἵτι-
 νες ἐκ προμελέτης αἰφνυδῶς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μου ἀπειρά-
 θησαν ὡς ἀνωτέρω λέγω νὰ μὲ δολοφονήσωσι. Τὴν ἐπιστῆ-
 σαν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβάντος μοι, καὶ ἀφοῦ συνε-
 λήθη καὶ ἐπροσωποκρατήθη ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ, ὁ Γρηγόριος
 Παναγάκος, εἰς τῶν ἀποπειραθέντων νὰ μὲ δολοφονήσωσι,

πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καλύψωσιν ἢ ἐλαττώσωσι τὸ μέγεθος
 τῆς κακίστης ἐντυπώσεως, ἦν πηρήγαγεν τὸ μυστὸν ἐγ-
 κλημάτων εἰς τὴν φιλήσυχον τῆς πόλεώς μας κοινωνίαν, οἱ
 φίλοι, συμπατριῶται καὶ συγγενεῖς τῶν ἀδελφῶν Παναγά-
 κου διέδιδον καὶ ὑπεστήριζον παρὰ διαφόροι, ὅτι δικαίως ἔ-
 παθεν, ὅτι ἔπαθεν ὁ Ἀντ. Κατζίγιάννης, διότι ὄρειλον τῷ
 Γεωργίῳ Παναγάκῳ περὶ τὰς 20 χιλιάδας δραχμὰς, διὰ δια-
 φόρων ἀτίμων καὶ ψευδῶν στρεψοδικιῶν καὶ ὑπεφυγῶν του,
 ἀπορεύγει νὰ πληρώσῃ τὰς πρὸς αὐτὸν ὄρειλομένας δραχ-
 μὰς, κατέστρεψεν δὲ ὡς ἐκ τούτου προῶρος καὶ καιρίως τὴν
 ὑγείαν τοῦ Γεωργίου Παναγάκου, πράγμα ὡς παρατηρεῖτε,
 κύριε Συντάκτα, ἐκ τῆς συντόμου ταύτης ἐκθέσεώς μου ὄλω
 ψευδέστατον, διότι ἐγὼ οὐδέποτε ὄρειλον ἢ ὄρειλω τῷ
 Γεωργίῳ Παναγάκῳ, καὶ ἐάν ὡς διίσχυρίζονται ἔχει παρ' ἐ-
 μοῦ λαμβάνειν, τοὺς παρακαλῶ νὰ μοι παρουσιάσωσιν ὅσον
 ταχύτερον ἐνώπιον τρίτων τὰς κατ' ἐμοῦ ἀπαιτήσεις των,
 βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλω τὰς ἐξαργυρώσῃ ἀμέσως. Μετὰ τὴν
 σύντομον καὶ ἄδολον ταύτην ἐκθεσίαν μου πείθεσθε πιστεῶς,
 κύριε Συντάκτα, ποῦ ἐγκρατεῖται τὸ δίκαιον καὶ ὅποια καλὰ καὶ
 εὐγενῆ αἰσθήματα ἐμφωλεύουσιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν περὶ οὗ
 ὁ λόγος κλοβηλητῶν συγγενῶν μου.

Ἄεθλητε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαίρετου πρὸς ὑμᾶς ὑπο-
 λήψεώς μου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ.

ΒΑΦΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΚΗΛΙΔΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ

Κ. Χ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ὁ κ. Κωνσταντῖνος
 Χ. Κωστόπουλος ἠνέωξε Κατάστημα ἐνταῦθα κά-
 τωθεν τῶν φυλακῶν, ἐν τῷ κτήματι τοῦ κ. Α. Πα-
 πανικολῆ, εἰς ὃ χρωματίζει κατ' Εὐρωπαϊκὸν τρό-
 πον διάφορα μεταξωτὰ καὶ μάλινα ὑφάσματα, με-
 τάξια καζάζιδων, κορδέλας, φέσια, καπέλα κ.λ.π.
 Οἱ προσερχόμενοι ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσιν
 μείνῃ λιαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τοῦ στερεοῦ καὶ
 ὠραίου χρωματισμοῦ τῶν παρ' αὐτοῦ βαφομένων
 ὑφασμάτων καὶ τῶν καθαριζομένων ἐνδυμάτων,
 πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῆς συγκαταβατικωτάτης ἀμοιβῆς.

Ἄριθ. 7,973.

Τοιχοκόλλητον Γραμματίον
 ἤτοι

Ἐκθεσις Δηλοποιήσεως
 πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Κλητῆρ τοῦ Πρω-
 τοδικείου Σύρου Σπυρίδων
 Ζορμπάνος δηλοποιεῖ ὅτι
 Δυναμει καὶ πρὸς ἐκτέ-
 λεισιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 667
 καὶ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου
 1875 ἀποφάσεως ἐκτελε-
 στῆς τοῦ Δικαστηρίου τῶν
 ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἐκδο-
 θεῖσης ἐπὶ τῆς διαφορᾶς
 μεταξύ τοῦ ἐνάγοντος Γε-

ωργίου Ῥωσολάτου καὶ
 τοῦ ἐναγομένου Νικολάου
 Μακρυωνίτου, κατοίκων ἀυ-
 φοτέρων ἀνω Σύρου, δι' ἧς
 ὑποχρεοῦται ὁ ἐναγόμενος
 Μακρυωνίτης νὰ πληρώ-
 σῃ τῷ ἐνάγοντι Γεωργίῳ
 Ῥωσολάτῳ δραχμὰς δια-
 τιμήσεως 372 καὶ 35/00
 (ἐκτὸς τῶν ἐπιδικασθέν-
 των αὐτῷ νὰ τῷ πλη-
 ρώσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν
 308 τοῦ 1875 ἀποφάσεως
 τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου
 δραχμὰς 4,584 κεφάλαιον,
 τοὺς τόκους ἀπὸ τῆς ἀ-
 (Ἐπεται συνέχεια)